

* * Ο χαρακτήρ τοῦ ποιητοῦ εἶναι κοῤῥά τι τῆς ἀφροσύνης τοῦ ἀσώτου καὶ τῆς πλεονεξίας τοῦ φιλαργύρου.

* * Εὐρίσκομεν τὴν ζωὴν τόσῳ σύντομον, καὶ ὁμῶς ἐπικαλούμεθα ὡς τι εὐεργέτημα τὴν ὕπνον, ὅστις ἀφαιρεῖ τὸ ἥμισυ αὐτῆς.

* * Ἄσεμνος γυνὴ εἶναι φαγητὸν ἀνάλατον.

* * Ὅ ἐν τοῖς νεκροταφείοις ἀναπνεόμενος ἀὴρ ἐξχνίζει τὰς σκέψεις μας.

* * Οὐδ' ἡ χεὶρ τὸν βιφθέντα λίθον οὐδὲ τὸ στόμα τὸν φυγόντα λόγον δύναται νὰ κρατήσῃ.

* * Φοβερώτερος εἶναι στρατὸς ἐλάφων ἔχων στρατηγὸν λέοντα, ἢ στρατὸς λέοντων στρατηγούμενος ὑπὸ ἐλάφου.

* * Ὁ χρυσοῦς εἶναι καταπειστικώτερος τῶν βητόρων, διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον «χρυσοῦ λαλοῦντος, πᾶς ἀπρακτεῖται λόγος.»

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΑΝΕΚΑΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ.

Πτωχὸς τις μεταπράτης βιβλίων εισέρχεται μίαν ἡμέραν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ποιητοῦ Βερανζέρου.

— Κύριε, τῷ λέγει, ἔρχομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ γράψετε δύο στίχους εἰς αὐτὸ τὸ λεύκωμα.

— Ποῖος σᾶς στέλλει ;

— Κύριός τις ὁ ὁποῖος δὲν σᾶς γνωρίζει μὲν προσωπικῶς, ἀλλὰ θεωρεῖ μεγάλην εὐτυχίαν του νὰ λάβῃ ἐν αὐτόγραφον τῆς χειρὸς σας.

— Δὲν γράφω ποτὲ εἰς λευκώματα. Λυποῦμαι πολὺ, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ κάμω αὐτὸ τὸ ὁποῖον με ζητεῖτε. Ἰπάγετε εἰς τὸ κελόν.

— Ἄ ! Κύριε πόσον ἠθέλε χαρῆ ἐκείνος ὁποῦ μ' ἔστειλε . . .

— Πιθανόν, καὶ τῷ εἶμαι εὐγνώμων' ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ κατ' οὐδένα τρόπον. . .

— Καὶ ὁμῶς ἠθέλετε ὑποχρεῶσαι πολὺ κ' ἐμὲ τὸν ἴδιον.

— Καὶ τί ἐνδικέρεσθε σεῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ;

— Ὦ ! καὶ πολὺ, κύριέ μου' εἶμαι πτωχὸς ἄνθρωπος, ἔχω οἰκογένειαν, καὶ με ὑπεσχέθησαν πενήντα φράγκα ἂν ἠθέλετε νὰ γράψετε δύο μόνον στίχους εἰς αὐτὸ τὸ λεύκωμα.

— Πενήντα φράγκα !

— Μάλιστα' καὶ ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ προθεσμία νὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιον, αὐτὸ θὰ με διευκόλυνε.

— Ἐχετε, εἴπατε, οἰκογένειαν ;

— Μάλιστα, Κύριε.

Ὁ Βερανζέρος λαμβάνει εὐθὺς τὸ κονδύλιον, λέγων. Ὦ ! τῶρα ἀλλάζει' καὶ γράφει τὰ ἐξῆς,

«Il est un Dieu, devant lui je m'incline,
Pauvre et content sans lui demander rien,
que la suppression des albums.»

Ἦτοι

«Ἰπαρξιν Θεοῦ δοξάζω, πρὸ αὐτοῦ γονυκλιτῶ,
Πένης κ' εὐχαριστημένος τίποτε δὲν τοῦ ζητῶ,
εἰμὴ τὴν κατάργησιν τῶν λευκωμάτων.»

Γνωστὸν δ' ὅτι οἱ δύο στίχοι εἶναι ἡ ἀρχὴ ἐνός τῶν περιφημοτέρων ἀσμάτων τοῦ ποιητοῦ,

«Le Dieu des bonnes gens.»

I. K.

Πληθυσμὸς Μαυροβουνίου. — Ἡμερολόγιον ἐκδοθὲν τῇ Πρωτευούσῃ Σεπτίῃ περιέχει τὰς ἐξῆς στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ Μαυροβουνίου :

Κατὰ τὴν ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1863 μέχρι 14 Ὀκτωβρίου 1864 γενομένην ἀπαρίθμησιν, ὅλος ὁ πληθυσμὸς τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Βέρδης συμποσοῦται εἰς 196,238 άτομα, ὧν 96,889 ἄρρενα καὶ 96,339 θήλεα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων στρατιωτῶν εἶναι 25,000, καὶ χρεῖας τυχοῦσης προστίθενται ἄλλαι 10,000 ἀνδρῶν. Ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ εἶναι ὁ βοϊβόδας Μίρκος Πέτροβιτς Νιεγόσης 500 ἄνδρες ὑπηρετοῦσιν ὡς φύλακες. Ὁ ἡγεμὼν ἔχει δύο γραμματεῖς καὶ τρεῖς ὑπασισταῖς. Ἡ γερουσία, τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ἔχει ἓνα πρόεδρον, ἓνα ἀντιπρόεδρον, 46 γερουσιαστὰς καὶ ἓνα γραμματέα. Ὁ ἐτήσιος φόρος συμποσοῦται εἰς 100 χιλ. φλωρίνια. Ὁ κλῆρος συνίσταται ἐκ τριῶν πρωτοπρεσβυτέρων καὶ 400 ἱερέων. Ἐνδεκα μοναστήρια συμπεριλαμβάνουσιν ὀλίγους μοναχοὺς. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑπάρχει σχολεῖον με 4 τάξεις, καὶ εἰς ἄλλας κώμας 11 σχολεῖα με 2 τάξεις ἕκαστον.